

HIREK

0000

Ködfoltok.

— Este van, ismét; — gondolom, hogy lámpák lángja lobban ki fejem fölött a szomoru és szürke novemberi ködbe, — este és ősz. És csudálkozom: Istenem, az előbb még reggel volt. borongó, béna reggel és finom köd szitált az arcomba, amelyre a gond gyurt — korán — keserű ráncokat. Reggel volt; mintha csak most lett volna még és ime, már... És ősz is van; éles szél tépi a kabátom a térdeim felett, ahol a reumám fáj, pedig aligha volt régebben, mint tegnap, hogy a korzó bérskéin üldögélve keserítettük a szívünk magánosságunkkal. Most pedig... Furesa, hiába akarom érteni, nem tudom. Hát így rohan az idő velünk a végtelenbe, így mulnak el nyomtalanul a napok, hogy észre sem vesszük és így érkezik el egyszer az utolsó nap is? Tegnap még tavasz volt, friss lábu napsugarak bontogatták vén fák zöld rügyeit és ma... Lám, már fehér pelyhek hullnak a terhes égből: istenem, hó esik!... Hó! Szép, fehér pihék szállnak tévóváza a villanyfényes levegőben; most egy a kabátomra hull; milyen szép, finom... Hó. Nem is ősz van hát, hanem tél; az ősz is elmúlt felettem, úgy, hogy nem vettem észre!

És még jobban csudálkozom: Istenem, hogy történt, hogy nem tudtam mind erről a változásról? Azt mondják, a boldog embertől röpi az idő, de istenem, te, tudod, mennyire nem voltam boldog. Te tudod, mennyit szenvedtem és hány éjszakán szőlítottam a halált vágyakozva. Te tudod, hogy sebzett véresre az emberek gonoszsága, az embereké, akiket én csak szeretni tudtam. És akik maguk is szenvednek, de nem tudnak anélkül élni, hogy ne marják vérig a mások szívét, akikhez pedig semmi közük, semmi joguk nincsen. Nem, nem voltam boldog és nyugodt sem voltam és mégis... Hogy mulik, sohan az idő és milyen szemernyi ebben a szédítő végtelenben a mi kis életünk!...

Furesa, hogy így elmúlnak a napok, hetek, hónapok; úgy érzem magam, mint valami rémes gyorsaságu vonat utasa, aki hiába figyel, semmit sem lát az utból, csak a határjelző oszlopokat. Furesa és érdekes; holnap, mint a nap krónikása megírom majd szívvel, hangulattal, hogy: ime, már hozzánk is beköltözött a tél és aztán megyek észrevétlen, akaratlan, öntudatlan, új állomás felé. Az idő száguldó gyorsasággal dühörög a fejem fölött, amíg én végzem a szürke robotot s nagy tervekkel tüzelem teli az előttem álló ismeretlen időt, mintha soha véget nem érő lenne az életem. És a könyvekre gondolok, a miket meg akartam írni és nem írtam meg, a holnapra számítva. És arra, hogy holnap egyszerre olvassák az első hó hírével azzal, hogy két év óta lángol a világ és nem tudják eloltani. És arra, hogy így uralják ismeretlen erők az életünket, így nem vagyunk urai semminek a földön. A nagy gépezetnek, a mely csudálatos rendszerességgel uralja az egész végtelen mindenséget, vajjon milyen kis részei vagyunk mi, emberek, akik a ránk kényszerített munka közben illuzionista álmokat szövünk erőnkéről, hatalmunkról?

Ó! mily kicsinyek vagyunk a Te nagy birodalmodban, Uram, önhittek, akik szeretjük a mindenség tengelyének képzelni magunkat. És mennyire nem tőlünk függő itt semmi, akik jöttünk, megyünk; Anatol France nagyon megközelíti az igazságot, a mikor létünkéről szóló elmélkedései közben arra a konkluzióra jut, hogy porszem és ember fölött egyformán valami megfoghatatlan rendszerességű természetfölötti erő uralkodik és a végoka mindennek: Isten.

(s. i.)

— **Időjárás.** Változékony idő várható, nyugaton elvélve csapadék; később hőemelkedés.

SÜRGÖNYPROGNÓZIS: Változó; sok helyütt csapadék, később enyhébb.

— **A király állapota.** Bécsből jelentik a Magyar Távirati Irodának: A király állapotáról a következő orvosi jelentést adták ki: Öfelségénél ma reggel óta annak ellére, hogy a hurut nem változott, enyhébb lázszerű hőmérséklet emelkedett. A szív működés jó, a lélegzés nyugodt. Öfelsége mindamelllett az egész napot munkának szentelte. Bárány István külügyminiszteren és a két főhadsegéden kívül Waldburg grófot és a feleségét fogadta.

— **A bécsi német nagykövet temetése.** Bécsből jelentik: Nagy gyászpompával és rendkívüli részvét mellett temették el Tschirszy bécsi nagykövetet. A temetésen a bécsi német nagykövetség összes tagja megjelent és a Bécsbe vezényelt német tisztek. A császárt Stollberg követségi tanácsos, öfelségét Ferenc Szalvátor főherceg képviselte a temetésen.

— **Kitüntetés.** Scheirich István 46. gyalogezredbeli főhadnagynak az ellenséggel szemben tanúsított eredményes magatartásáért a legfelső dicsérő: elismerés újlag tudtul adott.

— **Előléptetések.** A hivatalos lap szombati számú közli, hogy Kuthy László 7. árkászászlóaljbeli, Kardos Imre, Smethanovics Gyula és Gerle Sándor 46-ik gyalogezredbeli hadnagyk főhadnagyká léptek elő.

— **Striegl F. József előadása Berlinben.** Striegl F. József, a Délmagyarország kitűnő munkatársa november 29-én előadást tart Berlinben. Striegl az előadás megtartására a Verein Berliner Kaufleute und Industrieller hívta meg. Az előadás a magyarság jellegéről fog szólni. Striegl sváb származású, ép azért az övé és az övéhez hasonló előadások ellensúlyozhatják kellő eredménnyel a pángermán uszítók munkáját. Hogy Strieglnek sikerülni fog ez a célt szolgálni, arra tüzes magyarsága mellett elsőrendű zsurnalisztikai és előadói készsége is biztosíték. Striegllel egyébként tárgyalások folynak annak érdekében, hogy más nagyobb német városokban, így Breslauban, Frankfurtban és Münchenben is előadást tartson.

— **A király 10 milliót jegyzet az ötödik hadikölcsönre.** Bécsből jelentik: Öfelsége a magán- és családi alapjának igazgatóját utasította, hogy az ötödik magyar és osztrák hadikölcsönre 10—10 millió koronát jegyezzen.

— **Tilos az uzsonnakávé Szegeden.** Az Országos Közélemezési Hivatal rendeletet intézett az összes törvényhatóságokhoz a

délutáni uzsonnakávé eltörlésére vonatkozólag, a rendelet szombaton érkezett Szegedre. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester a rendelet értelmében intézkedett, hogy kedd délutántól kezdve a kávéházakban, cukrászdákban és kávémérésekben mindennemű tejjel készült uzsonna kiszolgáltatása beszüntetessék. Az így előálló tejfölösleget a hatóság veszi át és a tejcsarnokokban utalványok ellenében fogja árusítani. Utalványt első sorban egy éven aluli gyermekek részére adnak ki, a fennmaradó tejet pedig a szoptató anyák kapják.

— **A miniszterelnök és belügyminiszter székelyföldi útja.** Marosvásárhelyről jelentik: Gróf Tisza István és Sándor János belügyminiszternek Bernády főispán kimerítően referált a vármegye közlelmezési és gazdasági viszonyairól és őszintén feltárta a nehézségeit. A miniszterelnök kilátásba helyezte, hogy minden lehető el fog követni, hogy a bajon segítve legyen és hogy Marosvásárhely megfelelő listet kapjon. A miniszterelnök kijelentette azt is, hogy a lehetőség szerint a szállítási mizériákat is orvosolni fogja. A városi tanács tisztelgése és Betegh Miklós kormánybiztossal folytatott rövid tanácskozás után a miniszterek tovább utaztak. A kormánybiztos, a vármegye főispánja és alispánja egész Marostorda határáig követték őket. A miniszterelnök és belügyminiszter Székelytompá, Nyárádszereda, Magyarós, Sónvárad, Szováta községekben hosszabb-rövidebb ideig időzve, mindenhol kihallgatták az előjáróság és a vezető emberek panaszait és mindenhol beszélgetésbe elegyedtek a csakhamar köréjük csoportosuló székely néppel. A falukban futó tüzként terjedt el a hír, hogy miniszterek érkeztek és ahol az automobilon megállottak, nagy tömeg vette körül a minisztereket, akik minden községben a lakosságot is kikérdezték a háborus károkról, az ellenség pusztításáról, a közlelmezési állapotokról stb. és a sóváradai székelek részletesen elmondották az oláhok ottani vérengzéseit is, amit a miniszterek meghatótt mély részvétellel hallgattak végig. Gróf Tisza István megkönnyezte a vérfürdő áldozatait és aztán jóságos, biztató hangon mondta: — Borzasztó dolog, de hát ez a háború, ezt nem lehetett elkerülni, csak el ne csüggedjenek, mert mindent, amit csak lehet, elkövetünk az ellenségtől szenvedett falvakért. Ahol a nép a közlelmezés bajairól panaszkodott, ismételt hangoztatták a miniszterek, hogy az invázióknak kitett lakosságért a kormány minden lehető elkövet, de — tette hozzá a belügyminiszter — a falvakban és a városokban egyaránt a legnagyobb takarékoságot parancsolják a körülmények. Végig a vármegyén minden faluban a néppel és a vezetőkkel érintkezve a legközvetlenebb módon győződtek meg a miniszterek a marostordai helyzetről. A vármegye főispánja és alispánja Szovátaig kísérték őket, ahonnan Betegh Miklós kormánybiztossal együtt Udvarhely felé vették útjukat.

— **Eljegyzés.** Dr. Grün Béla ügyvéd eljegyezte Wellisch Ernát, Wellisch Hugó mérnök, építési vállalkozó leányát Budapesten.

— **Erzsébet ünnepély.** A Szegedi Kereskedők Egyesülete diákinternátusának Dugonics-önképzőköre november 19-én Erzsébet-ünnepélyt tart. Az ünnepély műsora a következő: 1. Himnusz, énekl az ifjúság. 2. Elnöki megnyitó. 3. Gödöllői erdő, Pósa Lajostól,